

Núm. de Protocol: SS-010-2/94

S E N T E N C I A NUM: 95-05

PARTS:

Apel.lant: Sra. P.A.M.

Representant: en nom propi

Advocat: Sra. E.O.M.

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.

Advocat: Sr. D.A.T.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 15 de març de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-010-2/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de data 24 d'octubre de 1994 de la Secció Administrativa de la Batllia, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i a les al·legacions de les parts, va estimar parcialment la demanda formulada per la Sra. P.A.M. contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social i va reconèixer a l'actora una invalidesa derivada de malaltia de la 1a. categoria (Grup I), amb efectes a partir del dia 29 de setembre de 1993.

2.- Considerant-se agreujada la interessada amb aquesta resolució, va presentar recurs d'apel·lació el 9 de novembre de 1994, el qual va ésser formalitzat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 2 de desembre següent. Mitjançant el seu recurs, la demandant sol·licita que li sigui reconeguda una invalidesa-malaltia del Grup II, per entendre que es troba incapacitada per a desenvolupar qualsevol tipus d'activitat laboral.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per la Sra. P.A.M. se'n va donar trasllat a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 9 de gener de 1995, en el qual sol·licitava la desestimació de l'esmentat recurs, entenent que la sentència impugnada havia realitzat una adequada valoració de les proves practicades a la instància i una correcta interpretació de les normes aplicables al cas.

4.- El dia 23 de febrer de 1995 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Els arguments en que la part apel.lant basa la seva sol.licitud de que sigui revocada la sentència objecte d'aquest recurs es refereixen, com a primera qüestió, al fet de que la Batllia no ha pres en consideració un dels dos informes pericials que van ser practicats a la primera instància - basant-se en el fet de que el facultatiu ja havia tractat a la interessada abans de la formalització d'aquest procés-, sense que l'altra part hagués presentat cap objecció a la seva actuació com a perit, cosa que es considera una vulneració del principi de congruència.

D'altra banda, quant al fons del litigi, al.lega l'actora que es troba incapacitada per a l'exercici de qualsevol activitat laboral, ateses les seves aptituds i formació professionals que li fan impossible ocupar un altre tipus de lloc de treball, per la qual cosa se li ha de reconèixer una invalidesa-malaltia de la 2ª categoria.

Tercer.- Pel que fa a la primera de les qüestions esmentades, si bé podria considerar-se irregular que la sentència impugnada no entri a valorar un dels dictàmens pericials emesos per un facultatiu que va ser designat pel propi òrgan jurisdiccional sense cap oposició de les parts, en aquest cas concret resulta irrellevant aquesta qüestió, atès que no s'aprecia una divergència sensible entre l'esmentat dictamen i el que va servir de base a la sentència apel.lada. En efecte, encara que certament poden observar-se lleugeres diferències en la descripció de les xacres que pateix la interessada a la zona dorsal i lumbar i al braç esquerre, això no impedeix que les conclusions a que arriben els dos facultatius siguin substancialment coincidents quant a la quantificació del grau d'invalidesa que ha de ser reconegut a l'actora. D'altra banda, ambdós perits arriben a conclusions perfectament complementàries quant a l'abast de la malaltia, ja que mentre el Dr. H. fa esment de la impossibilitat de que segueixi realitzant les seves tasques habituals, el Dr. G.S. fa ressaltar el caràcter evolutiu de la patologia de la interessada.

Quart.- L'article 1r. del Reglament d'Aplicació núm. 18 disposa que la pensió invalidesa que resulti d'una malaltia en el sentit de l'article 28 del Reglament Tècnic es pagarà a l'assegurat que sofreixi una disminució de la capacitat de treball d'almenys 2/3. La situació del malalt haurà de ser jutjada tenint en compte l'estat general, l'edat, les facultats físiques i mentals, així com les seves aptituds i formació professionals.

D'altra banda, l'article 2n, del mateix Reglament estableix les tres categories en que poden ser classificats els invàlids, segons acord del control mèdic, en funció de si poden o no realitzar alguna activitat professional, o si requereixen l'assistència d'una tercera persona per a les activitats essencials de la vida.

Cinquè.- Tal i com es desprèn de la sentència del Tribunal Administratiu i Fiscal de 3 d'abril de 1992, la classificació de la invalidesa ha de resultar de la combinació dels anomenats factors objectius i subjectius, és a dir que cal prendre en consideració tant l'estat físic de l'interessat com l'edat, les seves aptituds i formació professionals, per tal d'establir si es troba capacitat per a desenvolupar qualsevol altra activitat laboral.

Ara bé, la necessària combinació d'aquests factors no pot ocultar el fet de que l'element bàsic, com bé diu la sentència impugnada, és precisament la patologia invalidant que pateix la interessada, atesa la pròpia naturalesa de la prestació sol·licitada, de manera que la situació socio-professional resulta en definitiva un element complementari, com es dedueix de l'esmentat article 2n. del Reglament d'Aplicació núm. 18, que disposa que la classificació s'establirà en funció del control mèdic corresponent.

Sisè.- En aquest cas, si bé és cert que la manca d'estudis de l'actora pot dificultar la seva reintegració al món laboral, no es pot negligir el fet de que cap dels dos dictàmens pericials es manifesta en el sentit de que les seves xacres fan impossible el desenvolupament de tot tipus d'activitat retribuïda, de manera que hem de concloure que la sentència impugnada resulta ajustada a Dret al reconèixer que la demandant ha de ser classificada a la 1ª categoria de la invalidesa-malaltia.

En tot cas, el caràcter evolutiu d'aquesta patologia pot donar lloc a la revisió futura d'aquesta conclusió, en els termes de l'article 31 del Reglament Tècnic.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la Sra.P.A.M. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa de la Batllia el 24 d'octubre de 1994.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré